

برنامه ریزی توسعه پایدار گردشگری بر اساس ارزیابی اقلیم و سنجش ظرفیت پذیرش گردشگری «نمونه موردی بجنورد»

نرجس خرسند^۱، یاسر طالبی*^۲، محمد یادگاری^۳، علی پویان^۴

۱- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، مدرس موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد
narjeskhorsand@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد
y69.talebi@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد
Mahdi.ghaem.aj@yahoo.com

۴- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد
alipouyan70@yahoo.com

چکیده

از آنجائیکه در دنیای معاصر، توریسم و گردشگری به عنوان یکی از عناصر ارتباطی موثر در توسعه پایدار شهری به شمار می روند، نیاز به بررسی عوامل موثر در توسعه و تحول گردشگری شهری (عواملی نظیر اقلیم و ظرفیت های گردشگری) امری ضروری و محسوب می گردد. در این پژوهش سعی شده است با بررسی شاخص اقلیم گردشگری (TCI) و نیز محاسبه ظرفیت پذیرش گردشگر در شهر بجنورد (به عنوان یک شهر دارای قابلیت های توریستی)، زمان مناسب و ظرفیت واقعی و موثر برای حضور گردشگران مشخص شود. تا بتوان به کمک این شاخص ها زمینه را برای توسعه پایدار و حفظ این قابلیت مهیا نمود. نتایج این مطالعه نشان می دهند که اوج بازدید از شهر بجنورد در فصل های بهار و تابستان بوده و حجم عظیمی از بازدید کنندگان در فصل تابستان بویژه مرداد ماه از این شهر دیدن می کنند. همچنین محاسبات نشان می دهد که ظرفیت پذیرش موثر منطقه سالانه، کمتر از تعداد گردشگران ورودی سالانه و ظرفیت واقعی به شهر می باشد. لذا با توجه به پتانسیلها و امکانات موجود شهر بجنورد می تواند به طرق مختلف در محور توسعه قرار گیرد و با توسعه در یک بخش (گردشگری)، زمینه توسعه سایر بخشها را نیز در شهر بجنورد فراهم سازد.

کلید واژه: شاخص اقلیم گردشگری (TCI)، ظرفیت پذیرش گردشگری، بجنورد